

Жили собі дід та баба. І такі вони були бідні — нічого не мали. От баба й напалася на діда:

— Зроби мені, діду, солом'яного бичка та осмоли його смолою.

Здивувався дід, але зробив, як баба просила.

Вранці встала баба, набрала мичок і погнала солом'яного бичка пастися. Сама сіла і пряде, поки й задрімала.

Коли це з темного лісу, з великого бору вискочив ведмідь з обдертим боком. Побачив бичка — та до нього:

— Ти хто такий?

— Я бичок-третячок, із соломи зроблений, смолою засмолений, — відповідає бичок ведмідю.

— Дай мені смоли обдертий бік залатати! — каже ведмідь.

Ухопив він того бичка й ну смолу віддирати! Віддирав, віддирав та й зав'яз зубами, ніяк і не вирве їх.

От баба прокидається — аж її солom'яного бичка ведмідь тягає. Покликала діда. Дід прибіг, віддер ведмедя, узяв і кинув його в погріб.

